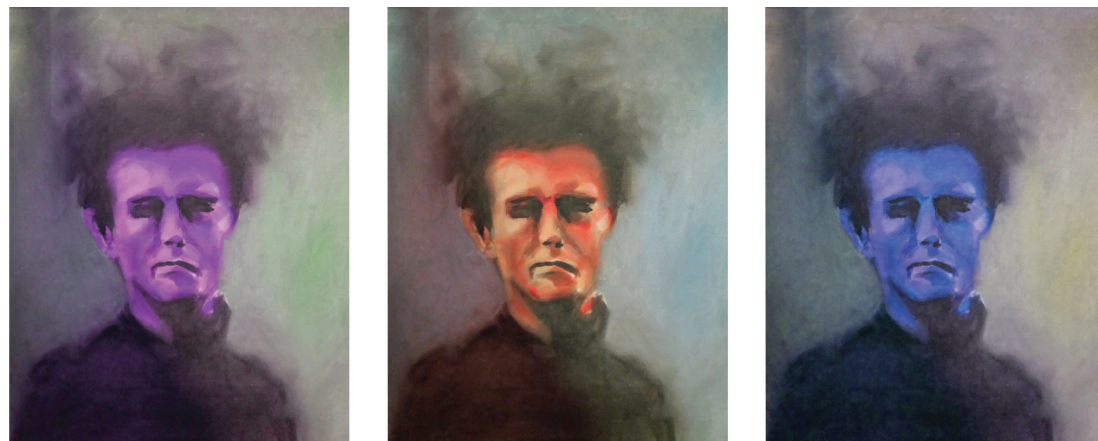

BENO ARTNAK

Beno Artnak (Maribor, 1959) se je po zaključeni srednji šoli za Gradbeništvo vpisal na Likovno pedagogiko v Mariboru. Deluje predvsem na področju grafičnega oblikovanja. V osemdesetih letih prejšnjega stoletja se je ob redni službi intenzivno ukvarjal s slikarstvom. V devetdesetih je kot grafični oblikovalec pripravljala številne projekte. Med leti 1995 in 1998 je pripravil, oblikoval ter organiziral vsakoletni mednarodni

festival sodobnih odrskih umetnosti Kulturni teden (MKT), danes festival Performa. Med drugimi je oblikoval za SPEM, Europlakat, EPK Maribor 2012, SKEI Slovenije, TUS KO-SI, KOVAL, Bank Austria, Varteks, INVODA,... Leta 2013 je sodeloval na skupinski razstavi z naslovom MI, VI, ONI v Umetnostni galeriji Maribor. V lanskem letu je s svojimi umetniškimi deli sodeloval na Zrinski ART festivalu na Hrvaškem.

KIBLA ARTISTS
& POOR'S

Izdal: Aq galerija
Avtorica teksta: Nina Jeza
Postavitev razstave: Nina Jeza
Oblikovanje in tisk: Filter urbane rešitve d.o.o.

Aq galerija
Na okopih 2, 3000 Celje, Slovenija
www.facebook.com/aq.galerija
Tel.: 040 629 870

Beno Artnak

razstava

Sen slike

7. april - 28. april 2017

AQ galerija, Celje

Beno Artnak

Izjava umetnika: "Proces nastanka slike poteka tako dolgo, da je slika končana in to je takrat, ko umetnik na njej pusti zadnji sled. A pred tem gre skozi proces razvoja in sprememb. Vsak nanos barve in vsak predah umetnika omogoči sliki neponovljiv trenutek obstoja. Včasih je ta kratek (zgolj trenutek), včasih je dolg (kakor večnost). A z naslednjim nanosom barve trenutka več ni. Slika se spremeni in zaživi svoj naslednji trenutek. Saj, še vedno obstaja. V vsaki potezi. Vse do konca. Slika ima dušo in duša sanja."

Sen slike reprezentira intuitivne podobe, simulirati hoče hemisferno beta-stanje spanja, tisto, kar si predstavljamo, tisto, kar želimo ter tisto, kar je ne-realno. Ne-resnično v smislu, da nastaja onkraj zavednega, če verjamemo Freudu ali vkalupljeno v množično podzavest, če beremo Junga.

Tisto, kar povezuje obe teoriji, pa je preprosto dejstvo, da podobe Bena Artnaka iz cikla Sen slike niso osnovane na resničnosti.

Ni pogleda, ki bi jih videl, ker obstojijo zgolj zato, ker so skrite v individualnosti.

Umetnik izpostavlja prepričanje, da slika obstoji takorekoč "od zmeraj": da je od namestitve platna na štafelaj le še proces v nastajanju. V resnici je upodobitev od ideje naprej le še seštevka momentov navdiha, napredujočega v posamičnih, medsebojno neločljivo povezanih fazah. Umetnik je tisti, ki določa "konec" slike in s tem oznani njen pohod na osvojitev opazovalčevega pogleda.

Vsaka slika nosi svojo konotativno vsebino, ki je pomembna za njen oziroma za umetnikov razvoj. Opazovalec tega sicer ne more videti, morda pa lahko to zasluši.

Beno Artnak je prve stike z umetnostjo vzpostavil že v otroštvu s pomočjo slikane revije Vseved, v kateri so objavljali življenjepise velikih umetnikov, opremljene z ilustracijami, ter njihova

Sen slike

dela. Najstniški navdih je našel v zbirki Muzeji sveta ter stripih, po študiju pa se nasloni na ameriški Črni val, katerega značilnost so risba, kontrasti in minimalizem potez.

Obdobje Črnega vala se je močno prijel v nekdanji Jugoslaviji, predvsem v filmski umetnosti. S povezovanjem amaterske in profesionalne produkcije ter izpostavljanjem ključnih tematskih poudarkov pomeni Črni val predvsem kritiko družbene realnosti: z razkrivanjem njenih perečih, a javno skrivenih problematik, kot so brezposelnost, brezdomstvo, revščina, kriminal, prostitucija, družbeno obrobje, poseže neposredno v kreativno soc-realno kulturo tistega časa.

Ključno za razvoj slikarskega talenta Bena Artnaka je bilo dejstvo, da je v Mariboru, kot povsod v državi, že konec osemdesetih vladal nestrpen pristop, ki je za prepoznanje umetniške vrednosti od umetnika terjal (in jo v resnici še danes) umetniško akademsko izobrazbo. Formalna umetnost ali pač, hvala

bogu, naiva. To je preprosta manipulativna logika: formalizacija umetniškega izobraževanja naj bi diplomantom zagotavljala ne le umetniške, temveč in morda predvsem razstaviščno oziroma galerijsko zmožnost, kar predstavlja odločujočo prednost pred "zgolj" kreativci in samouki. Obrti v umetnosti se je bilo potrebno izučiti v državnem šolskem sistemu, v nasprotnem primeru je umetnik lahko zlahka ostal, vsem morebitnim kvaliteta navkljub, le prezrt amater.

Beno Artnak slikarski navdih črpa predvsem iz energije mladokulturnega vrenja osemdesetih in devetdesetih, artistsko gonilo pa ostaja želja po vrnitvi in ponovni emancipaciji figure v sodobnem likovnem prostoru. Z navidezno brezbriznostjo slikarske poteze ter zavajajočo lahkotnostjo kompozicije dosega prepričljivo upodobitveno sinergijo, ki njegovim portretom omogoča, da dihalo opazovalcu ne le v obraz, temveč – in to je odločilno – predvsem za vrat.